

Megjelent 1916. évi november hó 21-én.

KIR.

HIVATAL

SZABADALMI LEIRÁS

69963. szám.

V/h. OSZTÁLY.

Mentőernyő röpülőgépekhez.

OLAJOS ISTVÁN MÉSZÁROSSEGÉD UNGVÁROTT.

A bejelentés napja 1914 január hó 30-ika.

• Jelen találmány tárgya mentőernyő röpülőgépekhez, mely nemcsak a pilótát, hanem az egész röpülőgépet biztosítja lezuhanás ellen, mert ha a gép bármely külső behatás folytán egyensúlyát veszti, a pilótának egyetlen kézfogása által az ernyő működtethető és mint egy második tartófelület, a gépet lebegőhelyzetben tartja mindaddig, míg a gép újból egyensúlyba jön, mire a pilóta az ernyőt egy vonóközeg segítségével működésen kívül helyezheti.

A találmány lényege abban áll, hogy a gép vázához célszerűen a gép súlypontjában csuklós karok révén kengyelszerű keret van erősítve, amely fogantyú és áttételek révén nyitható ernyőt hord, amely kinyitott helyzetében kiterített madárszárnyalakra emlékeztet.

A mellékelt rajzon a találmány tárgyának egy példaképeni kiviteli alakja vázlatosan van föltüntetve, még pedig az

1. ábrán röplőgépre szerelve, nyitott helyzetben, részben metszve, a

2. ábrán pedig az ernyőt hordó keret a működtető szerkezettel előlnézethen van ábrázolva. A

3—8. ábrák részletekét tüntetnek föl.

A röpülőgép (i) vázához (e) csapok

révén (d) rudak vannak csuklósan erősítve, melyek szabad végükön (c) rudakkal és ezek (b) csapok révén az (a) kengyellel vannak csuklósan összekötve. Az (a) kengyelen (s) tárcsa van elrendezve, melynek peremén az ernyő (g) merevítő bordái vannak ágyazva. Az (s) tárcsán (5. ábra), (o) csavarok révén pedig (q) tárcsa van megerősítve, melynek peremén (p) rudak vannak ágyazva. A (p) rudak végén (w) harántrudak vannak elrendezve, melyek a merevítőbordákra erősített (h) sinék között vannak vezetve (2. és 7. ábra).

A (q) és (s) tárcsa központi furatán (n) rúd halad keresztül, melynek felső végén (r) tárcsa ül és az (r) tárcsa pereméhez közel elrendezett furatokon vannak a (p) rudak keresztülvezetve. Az (n) rúdban hasíték van kiképezve, amely a (3) csap révén az (n) rúdnak egyenes irányú mozgást biztosít.

Az (a) kengyelen elrendezett nyúlványon (u) csap révén (4) fogantyúval el látott (t) kar van ágyazva, melyen az (a) kengyel merevítésére szolgáló (7) haránt-rúdra erősített (6) rúdon ágyazott (x) fogaskerék nyúlványát képező (z) kar h a síték és (v) csap révén van vezetve. Az

(x) fogaskerék az (n) rúdnak fogakkal ellátott és így fogasrúd gyanánt szereplő (y) részével van kapcsolva.

A (t) kar szabad végén (2) furat van kiképezve, amelyen (k) vonóközeg van keresztülhúzva. A (k) vonóközeg egyik vége a pilótaüléshez vezet, míg másik kettéosztott része a (7) rúdra ágyazott görgőkön a gép vázára ágyazott (8) görgőn át a (c) és (d) rudakat összekötő (f) csuklóhoz van erősítve.

Az ernyő használaton kívül összecsu- kott helyzetében (1. ábra pontozott hely- zet) a gép végén alkalmazott (m) táma- szon fekszik és ha bármely külső beha- tás a gépet egyensúlyi helyzetéből kitéri- teni igyekszik, a pilóta a (4) fogantyút maga felé húzza, miáltal a (z) kar (2. ábra) fölfelé mozog, az (x) fogaskerék az (n) rudat lefelé mozgatja és az (r) tárcsa a (p) rudakat lefekteti, amelyek az ernyő (g) merevítő bordáit kiterpesztik úgy, hogy az ernyő kinyílik. Az ernyő szétnyí- lása közben rátámaszkodik a gép hátsó végére és így az (a) kengyel fölemelke- dik, a légnyomás az ernyőt fölfelé moz- gatja úgy, hogy a (c) és (d) rudak az (a) kengyel szárával egy vonalba esnek. A (j) kötél vagy efféle az (a) kengyelnek a függélyes irányon túl való előrebillenését akadályozza meg.

Ha a gép egyensúlyi helyzetébe vissza- tért, akkor a (k) vonóközegnek nyíllal jelölt és a pilótaülésen lévő végét meg- húzzuk, miáltal a (t) kar az (u) csap kö- rül úgy forog el, hogy a (z) kart lefelé húzza, miáltal az előbb leírt mozgások megfordított sorrendben következnek be,

vagyis az ernyő összecsu- kódik. Ezzel egy- idejűleg azonban a (k) vonóközeg a (c) és (d) rudakat összekötő (f) csuklót hátra- húzza úgy, hogy a (c) és (d) rudak és az egész ernyő az 1. ábrán pontozottan föl- tüntetett helyzetbe kerül.

SZABADALMI IGÉNYEK.

1. Mentőernyő röpülőgépekhez, jelle- mezve azáltal, hogy a gép vázán a gép súlypontjában egymással csuklósan összekötött rudak révén kengyel van elrendezve, melyen szétnyitott hely- zetében madárszárnyra emlékeztető alakú ernyő merevítő bordái vannak ágyazva, mimellett a kengyelen füg- gélyes irányban mozgatható rúdra erősített tárcsa furatain keresztülve- zetett rudak vannak ágyazva, melyek- nek végén az ernyő merevítő bordái- nak sinjei között vezetett harántrudak vannak megerősítve.
2. Az 1. igénypont szerinti mentőernyő kiviteli alakja, jellemezve azáltal, hogy az ernyő bordáinak ágyazásául szol- gáló tárcsán keresztülvezetett rúd alsó vége fogasrúd gyanánt van kiképezve és a kengyelen ágyazott, fogantyú- val ellátott karral fogaskerék és a fogaskerék nyúlványának hasítékába vezetett pecék révén van összekötve, mimellett ezen kar furatán egyik végével a pilótaüléshez vezető, míg másik kettéosztott és görgőkön veze- tett végével a kengyelt a gép vázával összekötő rudak csuklóhoz erősített vonóközeg van átvezetve.

(1 rajzlap melléklettel.)

Mentőernyő repülőgépekhez.
OLAJOS ISTVÁN MÉSZÁROSSEGÉD UNGVAROTT.

